వానప్రస్థం

కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

'ఒరేయ్ రామూ. ఆ ఉత్తరం నాకేనా?'

'కాదండీ. పార్వతమ్మగారికి '

సావిత్రమ్మ కడుపు మండింది

కాస్తో కూస్తో వంటచేసే నైపుణ్యం తప్ప పార్వతమ్మకు ఏమీలేదు అమెచేత వంటలు చేయించుకొన్నవారు తప్ప నా అన్నవారు లేరు.

మరి తనలాకాదే? అందం, ఐశ్వర్యం, విద్య కొడుకు, కూతుళ్ళు, మనవలు, మనవరాళ్ళు తన నుంచి సహాయాలు పొందినవాళ్ళు... ఓహ్! తన కెంత చరిత్రవుంది? అటు తండ్రి, యిటు మామగారు స్వాతంత్ర్య సమరయోధులు!

అయినా పార్వతమ్మకు పది రోజుల కో ఉత్తరం వస్తోంది.

ఆరు నెలలయినా తనకి ఒక్క ఉత్తరం రాసినవాళ్ళు లేరు

చీ.... ఛీ.... తల్చుకొంటే ఆమె గుండె దహించుకుపోయింది.

'ఒరేయ్ రామూ. ఆ ఉత్తరం దాని మొహానపడేసి నా దగ్గరికి రారా నీతో కొన్ని ముఖ్యవిషయాల చెప్పాల.

అట్లాగేనమ్మా. కానీ అమ్మగారూ మీరేమీ అనుకోనంటే ఒక్క అభ్యర్థన. నిముషానికి అర్ధరూపాయి గిట్టుబాటు కావటం లేదమ్మగారూ. రూపాయికి పెంచండి. అలాగయితే వెంటనే వస్తాను లేకపోతే ఎప్పుడో తీరికున్నప్పుడు వస్తాను'

'వద్దొద్దు ఇప్పుడే రావాలి. వెధవ డబ్బు నా కో లెక్కనుకొన్నావా?'

డబ్బంటేనేకాదు సావిత్రమ్మకు ఎవరన్నా లెక్కలేదు. ఎవరితోనూ యిమిడే తత్వంలేదు. ఆమెకు అనేకరకాల కాంప్లెక్సులు వున్నాయి

భర్త బతికున్నంత కాలం, తను భర్తకన్నా అందగత్తె నన్న అతిశయం వుండేది అందహీనుడైన అతను తనని ఆరాధిస్తూ అణిగిమణిగి పడివుండా లనుకొనేది. కానీ ఆమె భర్త గురుమూర్తికి తను పురుషుడినన్న గర్వం వుండేది. అంచేత అతను భార్య ఆటల్ని సాగనివ్వలేదు. తన చెప్పుచేతల్లో ఆమెను నడిపించాడు.

గురుమూర్తి మరణ సమయంలో ఆస్తంతా మెల్లగా తన పేర రాయించుకుంది సావిత్రమ్మ.

అప్పటినుంచి తను ధనవంతురాలినన్న అతిశయం పెరిగిందామెలో. ధనవంతురాలైన తనకు అందరూ లో బడివుండాలనుకొంది.

సావిత్రమ్మకు యిద్దరు కూతుళ్ళు, ఒక కొడుకు.

గురుమూర్తి బతికుండగానే యిద్దరు కూతుళ్ళకు పెళ్ళిచేసేడు. అల్లుళ్ళిద్దరు మంచి ఉద్యోగాలల్లో వున్నారు. ఆస్తి ఎరచూపి కూతుళ్ళనే కాక అల్లుళ్ళని కూడా తన అధికారం కిందికి తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నించింది సావిత్రమ్మ.

'అమ్మా! అడదానికి అంత అతిశయం, అధికార కాంక్ష మేలుచేయవు. నాన్నను లొంగదీసుకోలేక బ్రతికి నంతకాలం ఆయన్ని సాధించావు. నువ్వు సుఖపడలేదు. ఆయన్ని శాంతంగా బ్రతకనివ్వలేదు ఇప్పుడు నీ మూలంగా నాకూ నా భర్తకు మధ్య. గొడవలొచ్చేలాగున్నాయి. నీ డబ్బుకు ఆశపడి నీకు లొంగి, అడంగిలా పడివుండటానికి నా భర్త అంత చాతకానివాడనుకొన్నావా? నా కాపురంలో నిప్పులుపోయకమ్మా – నీకు పుణ్యం వుంటుంది.'

ఇద్దరు కూతుళ్ళు అలా అన్నాక సావిత్రమ్మ తన సర్వశక్తుల్నీ చిన్నవాడైన కొడుకుమీద కేంద్రీకరించింది. అప్పటికి ప్రభాకరంకు పదిహేడేళ్ళు. అయినా అతడిని తల్లిచాటు బిడ్డలా పెంచింది.

వస్తుతః ఇంట్లోదద్దే అయిన ప్రభాకరం డిగ్రీ పాసయ్యాక కూడా తల్లి ఎంతచెప్తే అంత. పొద్దున టిఫిన్ ఎంత తినాలన్న దగ్గరినుంచి రాత్రి ఎప్పుడు పడుకోవాలన్న దానిదాకా తల్లి పర్మిషన్ లేకుండా చేసేవాడుకాదు.

'ప్రభా! నువ్వు నేను మల్చుకొన్న శిల్పానివి. తను మల్చుకొన్న శిల్పాన్ని ఎవరో వికృతంచేస్తే ఏ శిల్పి కూడా భరించలేడు. నువ్వు ఏప్పటికీ యిలాగే వుండాలి. నా ఆస్తి అంతటికీ నువ్వొక్కడివే వారసుడవవుతావు. గుర్తుంచుకో పీజీకి పంపిస్తూ సావిత్రమ్మ కొడుక్కి గుర్తుచేసింది.

పీజీ అయ్యాకేకాదు ఉద్యోగం వచ్చాక కూడా ప్రభాకరంలో మార్పులేదు తల్లి అనుమతి తీసుకోనిదే ఏం చేసేవాడు కాదు.

తల్లి తనకి పెళ్ళిచేస్తుందని చూచిచూచి విసిగిపోయి ఆఖరికి అడిగాడు.

'అమ్మా! నా క్లాస్‌మేట్ సత్యం లేడూ? వాడి పెళ్ళికి కూడా నేను వెళ్ళేనుకదా? వాడికి కొడుకు పుట్టేడమ్మా!'

తనకాలికింద భూమి కదిలిపోతున్నట్టు ఫీలయింది సావిత్రమ్మ.

పెళ్ళిచేస్తే కోడలు తన కొడుకును కొంగుకు ముడివేస్తుకొంటుందన్న భయంతో కావాలనే ఆమె అతడి పెళ్ళి ప్రయత్నం చెయ్యలేదు

'నీకు మనవడినో, మనవరాలినో యివ్వాలన్న కోరికగా వుందమ్మా నాకు. పెళ్ళి చెయ్యవూ? నువ్వే చేసుకోమన్న పిల్లను చేసుకొంటానుగా!'

ఆమె అనేక సంబంధాలు చూచింది ఆడపిల్లకు, ఆమె తలి తండ్రులకు కూడా అనేక పరీక్షలు పెట్టింది. ఆఖరికి ఆమె పరీక్షల్లో నెగ్గి సుశీల ప్రభాకరం భార్య అయింది.

సుశీల తలితండ్రులు పూటకు గతిలేనివాళ్ళు అందగత్తె నని చెప్పుకోగలిగినంత రూపసికాదు పదో క్లాసుదాకామాత్రమే చదివింది

అయితే ఆమె కాపురానికొచ్చిన వేళావిశేషమేమిటో కాని ప్రభాకరంకు ప్రమోషన్లమీద ప్రమోషన్లు వచ్చాయి నాలుగేళ్ళలో పెద్ద ఆఫీసరయ్యాడు సుశీల మగపిల్లవాడిని కన్నది. యింతలో సావిత్రమ్మ ఆరోగ్యం క్షీణించింది.

అంతవరకు అత్తగారికి అణిగిమణిగి పడివున్న సుశీల అప్పుడు కాస్తకాస్తగా స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించుకోసాగింది దాంతో అత్తా కోడళ్ళ మధ్య స్పర్ధ ఆరంభమయింది.

'అత్తగారూ .... మీ కెన్నేళ్ళు?'

'ఏం? నా వయసుతో నీకిప్పుడేం పనొచ్చిందట!'

'బహుశా అరవై దాటి వుంటాయి. నాకు ముప్పై సంవత్సరాలు. అనుభవించాల్సిన వయసంతా మీ ఆరడితోనే గడచిపోతే ఎలా? మీరు అత్తరికం నుంచి రిటైర్ కావటం మంచిది '

సావిత్రమ్మ కోడలి మీద అగ్గి బుగ్గయింది. కొడుకును నిలేసి పెద్ద అల్లరిచేసింది

'ఒరేయ్ ముచ్చు వెధవా. పెళ్ళాన్ని అదుపులో పెట్టుకొటం చాతకాకపోతే ఎలారా? ఈ ఆస్తంతా నా పేరవుందని గుర్తుంచుకో రెండు వాయించుదాన్ని'.

'దాని తప్పేముందమ్మా పెద్దదానివయ్యావు. నువ్వే కాస్త సర్దుకు పోవటం నేర్చుకొంటే మంచిది.

ఎప్పుడో నువ్విచ్చే ఆస్తికి ఆశపడి సుఖ శాంతుల్ని ఎవరు పోగొట్టుకొంటా రిప్పుడు.'

'అయితే నాకు పిల్లలే పుట్టలేదనుకొంటా. పుట్టినా పురిటిలో నే చచ్చారనుకొంటా. సరేనా?'

'నేనేం చెప్పనమ్మా? అది నీ సంస్కారం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. సుశీలతో నువ్వు సర్దుకోకపోతే నేను వేరే కాపురం పెట్టటం మాత్రం తథ్యం'.

అప్పుడామెకు వృద్ధాశ్రమాల గురించి తెల్సింది.

'మీరు లేకపోతే నేను బ్రతకలేననుకొన్నారా? డబ్బు పడేస్తే వృద్ధాశ్రమాలలో నన్ను మహారాణిలా చూచుకుంటారు తెల్సా? అంటూ ఆమె వచ్చి వృద్ధాశ్రమంలో చేరింది.

* * * * *

'పార్వతమ్మకు పది రోజుల కొకసారి ఉత్తరాలు ఎక్కడి నుంచి వస్తాయో నీకు తెల్సునట్రా రామూ? నేను తెల్సుకున్నానులే. వయసులో వుండగా వంటలు చేస్తూ చాలా కథలు నడిపిందిటలే. ఆ పాత చుట్టరికాలు ఎక్కడికి పోతాయి? వాళ్ళంతా రాస్తుంటారు మన దేశంలో యింకా సలీసుగా దొరికే వొకేవొక్క వస్తువు పోస్టల్ కార్డు కదా? ముప్పై అయిదు పైసలు పెడ్తే ఇన్‌లేండ్ కవరు వస్తుందాయె! హాయిగా ఎన్ని పురాణాలైనా రాసుకోవచ్చు అయినా వృద్ధాశ్రమమని పేరు గాని యిక్కడి ముసలాళ్ళందరికీ చాలా పెద్దపెద్ద పురాణాలే వున్నాయిరా' అంటూ సావిత్రమ్మ రాము దగ్గర ఆ పురాణాలన్నీ చెప్పసాగింది.

వృద్ధాశ్రమంలో చేరిన కొద్ది రోజుల్లోనే సావిత్రమ్మ తత్వం అందరికీ బోధపడింది.

ఆ ఆశ్రమంలో ఎనభైఅయిదు సంవత్సరాల వృద్ధుల నుంచి అరవై సంవత్సరాల వృద్ధుల వరకు వున్నారు పెద్దపెద్ద ఆఫీసర్ పదవుల నుంచి రిటైరయిన పురుషుల నుంచి బాల వితంతువులుగా చాలా కాలం గడిపిన స్త్రీలదాకా అనేక రకాల వారున్నారు. కొందరు దంపతులు కూడా వున్నారు

ఎవరో పార్వతమ్మ లాంటి వొకరిద్దరు తప్ప అందరూ డబ్బున్నవారే ఇంటిదగ్గర కొడుకులు, కూతుళ్ళు, మనవలు, మనవరాళ్ళు వున్నవాళ్ళే

అయినా వాళ్ళకి 'బరువు' అయి, వారిలో యిమడలేక ఆశ్రమంలో చేరేరు. ఒక్కొక్కరికి వొక్కొక్క సమస్య ఆ సమస్యలను మర్చిపోవటానికి మార్గం? పాటలు, పద్యాలు, భజనలు. ..

అలా , ఎవరి సమస్యలతో వారు, ఎవరి అన్వేషణలో వారువుంటే, సావిత్రమ్మ తన సమస్యను అందరినెత్తిన రుద్దాలని ప్రయత్నించింది. కొడుకు, కోడలు, కూతుళ్ళు, అల్లుళ్ళ మీద చాడీలు చెప్పింది తన గొప్పతనాన్ని కీర్తించుకొంది

పాపం ఆ ముసలాళ్ళు ఆమె సొదిని ఎంతకాలం భరించగలరు?

'సావిత్రమ్మా! అలాంటి కథలు యిక్కడ ఎవరికి

లేవు చెప్పు? మన పిల్లలకి మనం బరువుకాకపోతే యిక్కడికి వచ్చే కర్మ ఎందుకు పడుతుంది మనకు?అనవసరంగా వాటిని తల్చుకొని బాధపడి లాభం ఏమిటి చెప్పు. మర్చిపోయిన మనశ్శాంతితో బతకటానికి మార్గం ఆలోచించుకోవాలిగాని '.

అలా అన్నందుకు సావిత్రమ్మ ఆశ్రమంలో వాళ్ళని వొక్కొరిని శత్రువులుగా చేసుకొంది.

అప్పుడు ఆశ్రమంలో బాయ్ రాము ఆమె దృష్టిలో పడ్డాడు. వాడికి డబ్బిచ్చి తన గోడు చెప్పుకొని తృప్తి పడేది.

కానీ యిటీవల ఆ ఆశ్రమంలో వొక ముసలాయన మరణించిన దగ్గరనుంచి ఆమెకు భయం పట్టుకొంది.

ఆ ముసలాయనకు యింటి దగ్గర చాలా మందివున్నారు అయితే చచ్చిన తర్వాత వొకరోజు దాటినా ఎవరూ రాలేదు. అంత్యక్రియలకు సరైన ఏర్పాట్లు చేయలేకపోయింది ఆశ్రమం. చచ్చిన

వానప్రస్థం

వ్యక్తి కోసం కన్నీటి బొట్టు వొక్కటి కార్చినవారు లేరు చివరికి ఎలాగో ఆశ్రమంవారు అంత్య సంస్కారం జరిపించారు.

కానీ దిక్కులేనట్లు ఆచావేమిటి? ఆ అనాధ సంస్కారమేమిటి?

ఆశ్రమాలు అన్నం పెడ్తాయి. ఆశ్రయం యిస్తాయి. మందులిస్తాయి. సేవల్ని చేయవచ్చు కానీ ఆత్మీయతను యివ్వగలవా?

ప్రభాకరం ఉత్తరం రాస్తే ఎంత బాగుండును?

'అమ్మగారూ! నలభై అయిదు నిముషాలయింది' సావిత్రమ్మ తన కడుపుబ్బరాన్నంతా తగ్గించుకొని 'ఆగేక రాము చేతి గడియారం చూస్తూ అన్నాడు

'అయితే. యిదిగో యీ యాభై తీసుకో

'అయిదు రూపాయల చిల్లర లేదు అమ్మగారూ దానిబదులు మీ కో మంచివార్తను చెప్తాను మన ఆశ్రమానికి కొత్త ఇన్‌మేట్ వస్తున్నాడు

* * * * *

కొత్తగా ఆ ఆశ్రమాని కొచ్చిన రామనాధం తొలి దర్శనంలో అందరినీ ఆకర్షించాడు. ఎర్రగా నిండుగా, నవ్వుతూ, ప్రసన్నవదనంతో వున్న ఆయన రూపం సావిత్రమ్మను కూడా ఆకర్షించింది.

ఈ వ్యక్తిని నే నెక్కడ చూచాను?' గింజుకోగా ఆమె కళ్ళముందు వొక దృశ్యం మెదిలింది.

సావిత్రీ! అంత సిగ్గయితే ఎలా? వొక్కసారి తలెత్తి మా అబ్బాయిని చూచుకో మీ యిద్దరు యిష్టపడితేనే యీ పెళ్ళి జరుగుతుంది'

సావిత్రి దొంగచూపుల్తో అతడి నెప్పుడో చూచింది అతను చాలా అందంగా వున్నాడు ఆమెకు నచ్చాడు

మరి తను అతనికి నచ్చినట్లేనా?

అది తేల్చుకోటానికి ఆమె తలెత్తి అతనివైపు చూచింది. కానీ ఆమెకళ్ళు అతని కళ్ళను కలవలేదు అతనెటో చూస్తున్నాడా సమయంలో –

'నువ్వింక లోపలికి పోమ్మా' లోపలికి వెళ్ళినా సావిత్రి చెవులు అక్కడే వున్నాయి.

వాళ్ళకు సావిత్రి నచ్చింది. ఆ సంబంధానికి యిష్టాన్ని ప్రకటించారు.

'మిగతా విషయాలు మాట్లాడుకొంటే ముహూర్తాలు పెట్టుకోవచ్చు బావగారూ' పెళ్ళికొడుకు తండ్రి సావిత్రి తండ్రితో అన్నాడు

మాట్లాడుకోటానికేముంది? మీకు తెల్సుకదా? నేను స్వాతంత్ర్యసమరయోధుడిని. నాకు కొన్ని ఆదర్శాలున్నాయి. నేను కట్న కానుకలు ఏమీ యివ్వను.

'మిమ్మల్ని మేము కట్న కానుకలు అడిగేమా? మీతో సంబంధమే మాకు పదివేలు. మేము బీదవారిమైనా వొకరి డబ్బుకు ఆశించేవాళ్ళంకాదు

'కానీ నా దొక్క కండిషన్ వుంది. అబ్బాయి ఉద్యోగానికి రిజైన్‌చేసి స్వతంత్రంగా బ్రతకాలి. నే నెవరికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నానో ఆ బ్రిటిష్‌వారి బానిస లాగా నా అల్లుడుపడివుండటం నేను భరించలేను.'

సావిత్రి తండ్రి ఆ కండిషన్ విన్నాక అంతా ఆశ్చర్యపోయారు.

'నే నీ కండిషన్‌కు అంగీకరించను. ఎందుకంటే నా జీవితాన్ని నా యిష్టం వచ్చిన రీతిన మల్చుకొనే స్వేచ్ఛా స్వాతంత్రాలు నా కున్నాయి. ఆ విషయాన్ని

పల్లెల్లో వసంతం!!

చిఱు చలిగాలి వెచ్చనయి చిత్తము హత్తగ; కొత్త పూతలన్
తఱుచయి వేపచెట్లు శతధాకనుపింపగ; కొత్త తీపియై
చెఱకు పొలాలు వెన్నల హసింపగ; కోయిల కొత్త పాటలన్
మఱి మఱి పాడ; పల్లియలు నందన భూములవోలె వెల్గెడిన్'
తెలవాఱ మునుపె రెక్కలు విచ్చి సవరించి
కమ్ర రాగాలతో గళము విప్పి
తెలతెలవారు వేళల మనోజ్ఞాలాప
గతులకు నూత్న సంగతులు తెలిసి
పగటివేళల యాత్మ భావంబునకు చొక్కి
ఉండుండి యొకసారి ఒదిగి కూసి
మఱల సాయం సంధ్య – మలయానిలంబుతో
చల్లగా కంఠంబు సాగనిచ్చి
పరమ వాసంత కావ్యంబు ప్రతిపదంబు
శ్రద్ధగాగాంచి పఠియించి సహృదయమున
గాఢతన్మయుడై వేడ్క పాడుకొనును
పరభృతస్వామి – రస లుబ్ధ భావుకుండు!
ప్రభు శిరమ్మున జార్వవైదేహి దాల్చిన
తలబ్రాలబోలి జాజులు హసించె
చెలులాట పట్టింప సిగ్గిల్లు సీతన
వ్వులఁబోలి బొండుమల్లెలు హసించె
విభుపేరు సెప్పెడు వేళ సీతమ్మ చె
క్కులఁబోలి మందారములు హసించె
ప్రథమ దర్శనవేళఁ బతి చూచుసీత చూ
పులఁబోలి పొగడ పూవులు హసించె
చైత్ర శుద్ధ నవమి చనుదెంచు వాసంత
ప్రథమవేళలందె ప్రసవరాజి
కోరి కొత్త పెండ్లి కూతురు సీతమ్మ
కులుకులెల్ల నేర్చుకొని హసించె!!

—బులుసు వేంకటేశ్వర్లు

ఆటలు – అద్భుతాలు

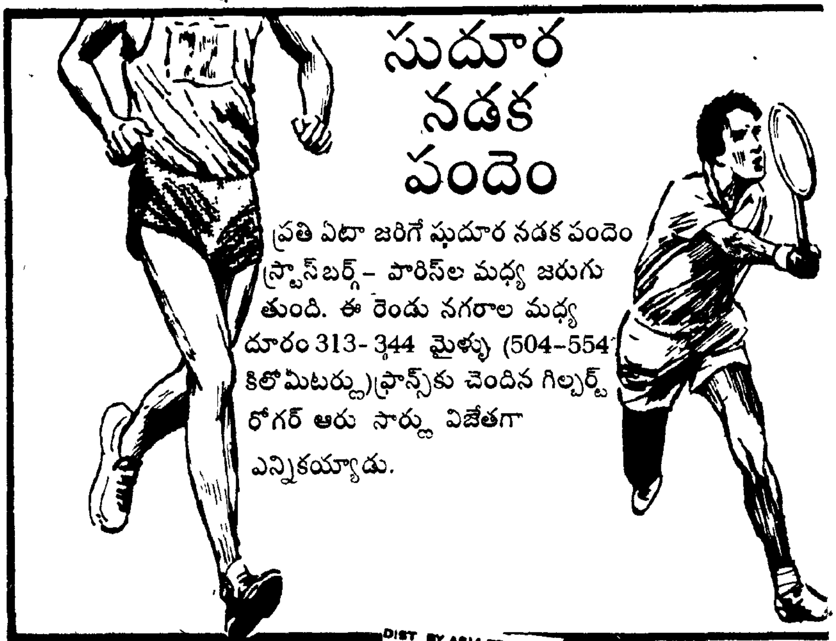

సుదూర నడక పందెం

ప్రతి ఏటా జరిగే సుదూర నడక పందెం స్ట్రాస్‌బర్గ్ – పారిస్‌ల మధ్య జరుగుతుంది. ఈ రెండు నగరాల మధ్య దూరం 313-344 మైళ్ళు (504-554 కిలోమీటర్లు) ఫ్రాన్స్‌కు చెందిన గిల్బర్ట్ రోగర్ ఆరు సార్లు విజేతగా ఎన్నికయ్యాడు.

DIST BY ASIA FEATURES

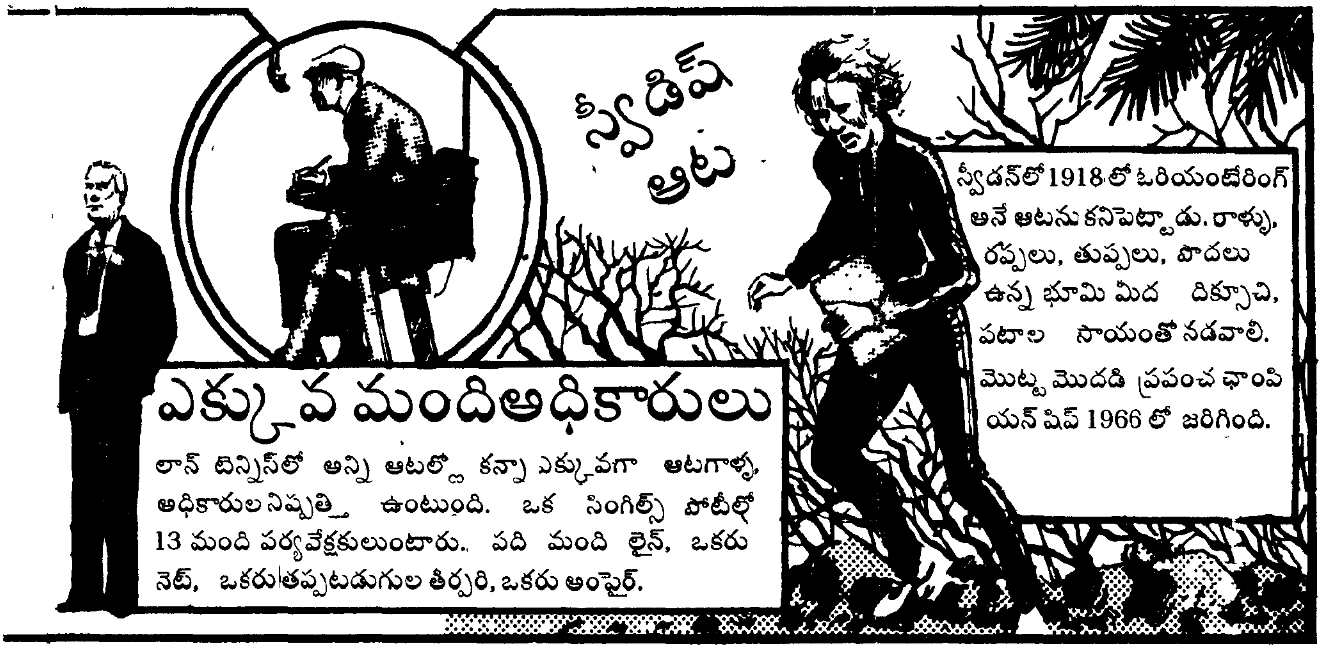

గుర్తించలేని స్వాతంత్ర్యయోధుడైన మామగారిని నేను భరించలేను.

అదిగో – అతనే యీ రామనాధం.

ఆనాడు తన తండ్రి ఆ కండిషన్ పెట్టకపోతే తన భర్తగా యీ రామనాధం వుండేవాడు. యీనాడు తనకీ వైధవ్యం. . వొంటరితనం వుండేదికాదు.

తనకి పెళ్ళయ్యాక కూడా ఎన్నిసార్లు యీతను గుర్తుకు రాలేదు?

తన భర్త అందగాడు కాదన్న భావన కలిగినప్పుడల్లా గుర్తుకొచ్చేవాడు.

'నాన్నా! నువ్వు నీ ఆదర్శంతో నా కొంప కూల్చేవు నా భర్త అందగాడని చెప్పుకొనే యోగ్యత లేకుండా చేసేరు. పోనీ నీ ఆదర్శమన్నా నిల్చిందా అంటే అదీ లేదు కట్నానికి కట్నమూ యిచ్చావు నా అందాన్ని కూడా గుర్తించి ఆరాధించలేని అనాకారిని నాకు కట్టపెట్టేవ్ నా భర్త సంపాదించే ధనం యీ లోటును పూడ్చగలదా?' తండ్రితోనే అందికూడా వొకసారి.

ఇన్నేళ్ళ తర్వాత అతనిక్కడ తారసపడటం చిత్రం కాదూ?

పాపం అతని భార్య చనిపోయి వుంటుంది. పిల్లలున్నారో లేరో?

ఆమె రాము ద్వారా తనని అతడికి పరిచయం చేయించుకొన్నది

నాలుగు రోజులపాటు అతడిని జాగ్రత్తగా గమనించింది.

అతడెవరేం చెప్పినా వింటాడు చిరు నవ్వులు తప్ప అతిగా ఎవరితో మాట్లాడడు. ప్రత్యేక గదిలో కాక మరో నలుగురితో కల్సి ఉచితంగా యిచ్చే హాలులో వుంటున్నాడు. ఫేను సౌకర్యం కూడా లేకుండా ఎలా వుంటున్నాడో పాపం!

అతనిమీద జాలితో పరిచయాన్ని పెంచుకొంది.

'నన్ను చూస్తుంటే మీ కేమీ గుర్తురావటం లేదా?' అంటూ ఓ రోజు తనెవరయిందీ చెప్పింది.

'అలాగా? నేను గుర్తుపట్టలేకపోయాను సుమండీ. మీరు చెప్పేక యిప్పుడు గుర్తుకొస్తోంది.' నవ్వుతూ అన్నాడతను.

ఆమె తన కథంతా చెప్పుకొంది. బాధ చెప్పుకొంది. ఉక్రోషాన్ని వెళ్ళగక్కుకుంది. అతను వోపిగ్గా విన్నాడు. అప్పుడతని మొహం చూస్తుంటే ఆమెలో ఏవో ఆశలు కలిగాయి.

'మీ కథ చెప్పలేదు నాకు. కానీ చూడబోతే మి కెవరూ లేనట్లుంది. డబ్బుకూడా పెద్దగా సంపాదించలేదా ఏమిటి? అయినా డబ్బు, నా అన్నవాళ్ళు వుండి నేను మాత్రం పావుకున్నదేముంది లెండి?'

అతను నవ్వేడే కాని ఏం మాట్లాడలేదు. ఆమె కోరుకొనేది అలాంటి వ్యక్తినే.

'ఏమండీ నేను బాగా ఆలోచించి వొక నిర్ణయానికొచ్చాను. మీరు ఏమీ అనుకోనంటే చెప్తాను.

"చెప్పండి. అనుకొనే దేముంది?"

"ఆనాడు పెళ్లి అయినట్లయితే మనిద్దరం యివాళ కల్సి జీవించేవాళ్లం అవునా?"

"ఊఁ!"

"యిప్పుడు మనిద్దరం ముసలి వాళ్లమయ్యాం. వొకరి కొకరి తోడు కావల్సిన వయసు మనది. కానీ దురదృష్టవశాత్తు మీ కెవరూ లేరు. నాకు వుండీ లేనట్లేనని చెప్పేను కదా? హోటళ్లలో వున్నట్లు యీ వృద్ధాశ్రమాలలో గడపటం నా కెందుకో బాగా లేదు ఎంతైనా మన యిల్లు మన యిల్లే కదా? పోనీయ్. నాకు డబ్బు కేమయినా లోటా అంటే అదీ లేదు. కావాలంటే మనిద్దరికీ యిష్టమయిన చోట హాయిగా యిల్లు కట్టుకోవచ్చు. కనుక. .'

ఆమె ఆగి అతని మొహంలో భావాలని స్టడీ చేసింది. నిశ్చలంగా, ప్రసన్నంగా వుందాతని వదన

"కనుక మనిద్దరం కల్సి ఎందుకు శేష జీవితాన్ని వొకరి కొకరు తోడుగ గడప కూడదు ఐమీన్– కేవలం ఫ్రెండ్స్‌లాగా. యీ వయసులో మనం లోకానికి భయపడాల్సిం దేమీ లేదు కదా?

రామనాదం తన ప్రపోజల్ విని ఎగిరి గంతేస్తాడనుకొంది సావిత్రమ్మ

"మీకు నా అభిప్రాయాన్ని రేపు చెప్తాను. అంతవరకు క్షమించండి' అంటూ రామనాధం కళ్ళు మూసుకొన్నాడు

రామనాధం తెల్లవారు ఝామునే లేచి వాకింగ్‌కు వెళ్లి వచ్చి స్నానం చేసి తెల్లవారేసరికి పూజాపునస్కారాలు ముగిస్తాడని ఆమెకు తెల్సు. అంచేత తను కూడా పెందరాడే లేచి తయారయింది.

తలుపు శబ్దమయింది. తీస్తే రామనాధమే!

అంటే రాత్రంతా ఆయనకీ నిద్ర లేదన్న మాట! ఎప్పుడెప్పుడు తన ప్రపోజల్‌ని అంగీకరించానని చెప్పటానికి ఆరాట పడుతున్నాడన్న మాట!

"హోటళ్లలో వున్నట్లు వృద్ధాశ్రమాలలో వొంటరిగా గడపటం బాగా లేదన్నారు మీరు. ఆ మాట నాకు చాలా నచ్చింది వృద్ధాప్య సమస్యకు

ఫాలాక్షుని డైరీ

అదృశ్యంలో ఆంతర్యం!

సేలం కిచ్చిపాళయంకు చెందిన కుంజూరామన్ నంబియార్ అనే ఆయన కూతురు 17 ఏళ్ళ జయ అనే ఆమె వున్నట్టుండి కనబడుట లేదట. తన కూతుర్ని ముస్తఫా అనే అతను బహుశా లేవదీసుకుపోయి వుండవచ్చుని ఆ తండ్రి తన ఫిర్యాదులో పోలీసులకు చెప్పాడట

భర్తను బెదిరిస్తున్న భార్య!

సేలం దాదగాపట్టికి చెందిన బాలసుబ్రమణ్యం అనే అతనికి రెండేళ్ళ క్రితం శాంతి అనె ఆమెతో వివాహం జరిగిందట పెళ్ళయినది లగాయితు ఆ శాంతి ఇంట్లో అశాంతి రేపి, పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతూ వుండేదట. మగడు పోయి, బ్రతిమాలి ఆమెను తీసుకు వస్తూండేవాడట. ఒకసారి ఆమె ముట్టయి,

ఆ స్థితిలో కూడా మగడితో పోట్లాడి పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయిందట అతనిక్కోపం వచ్చి ఆవూరెళ్ళి యీసారామెను పిలుచుకు రాలేదట నాలుగు నెలలు పోయాక తాను నెల తప్పినట్టు కనుక తనను వచ్చి తీసుకు వెళ్ళమని మధ్యవర్తితో మగడికి ఖబురెట్టిందట ఆమె గర్భానికి తాను పూచీకాదనీ, ఆమె శీలం మీద తనకెప్పుడో అనుమానం వచ్చి వూరుపంచాయితీలో చెప్పి ఆమెకూ తనకూ విడాకులిప్పించమని తాను వేడుకున్నాననీ ఆమె మగడు పోలీసులకు రిపోర్టు యిచ్చి, యీ కధంతా చెప్పి వరకట్నసంబంధంగా తాను తన భార్యను నానా బాధలూ పెడుతున్నట్టు పోలీసుకు రిపోర్టిస్తానని ఆమె తనను బెదిరిస్తోందని కూడా ఆ మగడు పోలీసులకు తెలియ జేశాట్ట. కలికాల మహత్యం య్యీ కొత్త మలుపు తిరిగిందా!

మొలత్రాడు కోసం హత్య!

జలకంఠాపురం అనెవూరికి చెందిన 10 ఏళ్ళ శ్రీనివాసన్ అనె కుర్రాడి మొలకు వెండి మొలత్రాడు వుందట. దానికి ఆశపడి అతని చిన్నాన్న 19 ఏళ్ళ చిత్తయ్యన్ ఆ కుర్రాడిని చంపి ఆ మొలత్రాడు కాజేసి పారిపోయాడట పోలీసులు అతన్ని వెతికే సమయంలో అతనికి వున్న మూర్ఛ రోగం తిరగ బెట్టి ఆసుపత్రిలో చేర్చినా ఫలితం లేక చనిపోయాడట.

పెనుగులాటలో ఊడిన వేలు!

మద్రాసు తిరునిత్తివూరుకు చెందిన 40 ఏళ్ళ శాంతి అనె ఆవిడ సాయంత్రం ఆరుముప్పావుకు బజార్నుంచి కూరలు తెస్తుండగా మధ్య మార్గంలో వో ఆగంతకుడు ఓ కారు దిగి ఠక్కునామె మెడలోని మంగళసూత్రం బంగారు గొలుసు తెంపుకు పోవడానికి ప్రయత్నించే సరికామె అతని చేయి పట్టుకుని, పెనుగులాడి, కుడిచై ఉంగరం వేలు కొరికిందట. అతడు పెనుగులాడి పారిపోవడంలో ఆమె నోట్లో ఆవేలు వుండిపోయిందట–

వధూవరులకు డి. ఎస్. పి. ఆశీర్వాదం!

సేలం అణ్ణానగరుకు చెందిన సికిందర్ అనే అతని కూతురు 19 ఏళ్ళ దిల్‌షాద్ ఎదురింటి బాబు అనే ఒకతన్ని ప్రేమించి, ప్రేమింప జేసుకుని, అలా రహస్య ప్రేమాయణంలో వో నాలుగేళ్ళు గడిపిందట. ఈ విషయం తెలిసిన తలిదండ్రుల నస భరించలేక ఆ బాబుతో తన బాబుకు తెలియకుండా పారిపోయి, ఉళుందూర్ పేటలోని వో గుడిలో పెళ్ళి చేసుకున్నదట. ఆనక యిద్దరూ సేలం వచ్చి డిప్యూటీ సూపరింటిండెంట్ ఆఫ్ పోలీసును కలసి, తమ కథ చెప్పి శరణు కోరారట. ఆయన ఇరు పక్షాల తలిదండ్రులనూ పిలచి సమాధాన పరచి, దంపతులను తా నాశీర్వదించి, వారిచేతా అంత పనీ చేయించారట!

ఆట సామాను కొట్టు తెచ్చిన అదృష్టం!

అమెరికాలో జూలీ అనే వో గర్భిణీ స్త్రీ వో ఆటసామానుల షాపుకు వెళితే అక్కడా షాపు మేనేజరు ఆమె వో బ్యాస్కెట్ బాల్ దొంగిలించి గర్భం వున్నట్టు పెట్టుకున్నదని నేరం ఆరోపించి, ఆరుగురు మగాళ్ళ ఎదుట తనపై బట్టలు విప్పించి మరీ తనిఖీ చేయించి, వో గంట సేపుంచి వదిలాడట. బయటికి వచ్చిన ఆ జూలీ ఆ షాపు వోనరు మీద 60 వేల డాలర్ల పర్నువు నష్టం దావా వేసి కేసు గెలిచిందట– భళి భళి! □

వానప్రస్థం

వృద్ధాశ్రమ నిర్మాణాలు సమాధానం కాదని నాకూ అనిపిస్తోంది అందుకేనేమో మనవాళ్ళు వృద్ధాశ్రమాలను నెల కొల్పకుండా ప్రతివారికీ ఆశ్రమ ధర్మాలనునిర్దేశించింది"

"ఆశ్రమధర్మాలా? అవేమిటి?"

"బ్రహ్మచర్య, గార్హస్థ, వానప్రస్థ, సన్యాసాశ్రమాలు తెల్సో తెలియకో మొదటి రెండు ధర్మాలను ఏదో విధంగా అందరూ అనుసరిస్తున్నారు. కానీ మిగతా రెండు ఆశ్రమాలను పట్టించుకొనే వారే లేరు కాషాయ గుడ్డలు కట్టి, ముక్కు మూసుకు కూర్చోటం, ముష్టెత్తు కోటం సన్యాశ్రమ లక్షణం కాదు. మనోవాక్కాయ కర్మల ద్వారా యింద్రియాలను జయించాలి అరిషడ్వర్గాలైన కామక్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యాలను అదుపులో వుంచు కోవాలి మహామహులకు సైతం సులభ సాధ్యం కాదిది అంచేతనే గృహస్థాశ్రమానికి, సన్యాసాశ్రమానికి మధ్య వాన ప్రస్థాశ్రమాన్ని పెట్టేరు పెద్దలు యీ దశలో, తన వాళ్ల మధ్య వుంటూనే కాస్త కాస్తగా భవ బంధపు సంకెళ్లను తెంచు కోవాలి కోరికల్ని, అరిషడ్వార్గాలని అదుపులో పెట్టే ప్రయత్నం చేయాలి యీ స్ఫురణ లేకనే జీవితంలో నుంచి రిటైర్ కావల్సిన తరుణంలో, వృద్ధులు తమ పిల్లలతో అధికారం కోసం పోటీ పడుతున్నారు సర్దుకు పోవాల్సిన తరుణంలో స్పర్ధకు దిగుతున్నారు. వృద్ధాశ్రమాలకు వచ్చి వొంటరితనంతో, ఆత్మీయత లభ్యంకాక బాధ పడుతున్నారు.

"అయితే యింతకీ మీరనే దేమిటి?'

"నేను చెప్పను మీరు నిదానంగా ఆలోచించి తెల్సుకోండి కానీ నేను వోడిపోయాను. నా కొడుకులు, కోడళ్లే గెలిచారు.

"కొడుకులు, కోడళ్ళు వున్నారా మీకు?"

'చాలా మంది వున్నారు. ఆ మధ్య పత్రికల్లో వృద్ధాశ్రమాలను గురించిన వ్యాసాన్ని చదివేను వాటి ఆవశ్యకతను గురించి వాళ్లకు లెక్చర్ యిచ్చాను తన వాళ్లతో సర్దుకు పోవటం వృద్ధుల సమస్యలకు పరిష్కారం కాని వృద్ధాశ్రమాలు కావని వారు వాదించారు 'అనుభవం కోసం యిక్కడికొచ్చి చేరెను ఆరు నెలల్లో నా వాదనలోని తప్పుల్ని గ్రహించాను మన ప్రాచీనులకి దివ్య దృష్టి వుందని తెల్సుకొన్నాను అంచేత వాన ప్రస్థాశ్రమ ధర్మ నిర్వహణకు నా వాళ్ల మధ్యకు మళ్లీ వెళుతున్నాను. మీ కోరికను కాదంటున్నందుకు మన్నించండి బంధాల్ని తెంచుకోవాల్సిన తరుణంలో కొత్త బంధాలను తగిలించుకో లేను'

. హుందాగా నడిచి వెళుతున్న అతడిని అలాగే చూస్తూ ఆలోచనలో పడింది సావిత్రమ్మ □